

poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Teatr Wielki Opery i Baletu w Warszawie — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej „przedsiębiorstwo”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w m. st. Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest planowe upowszechnianie kultury muzycznej i choreograficznej przez organizowanie widowisk operowych i baletowych przy pomocy zawodowych zespołów muzycznych, wokalnych i choreograficznych.

§ 4. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Kultury i Sztuki.

§ 5. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Kultury i Sztuki i składająca się z dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego dyrektorowi — wicedyrektora.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Kultury i Sztuki. Minister Kultury i Sztuki zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomości w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1950 r.

MINISTER KULTURY I SZTUKI w/z W. Sokorski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

323.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 31 stycznia 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Młyn Elektryczny „Kaszarnia” J. Zylbersztajn, H. Grajpnier i S-ka w Łodzi.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 31 stycznia 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Młyn Elektryczny „Kaszarnia” J. Zylbersztajn, H. Grajpnier i S-ka w Łodzi przy ul. Limanowskiego Nr 36.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się przedsiębiorstwu państwowo - spółdzielczemu: „Polskie Zakłady Zbożowe”.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

324.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 18 lipca 1949 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Centrala Krajowych Surowców Włókienniczych”.

Na podstawie art. 1 i 16 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Utworzona na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 17 lipca 1945 r. Nr BOP/1122/45/Dr. B/A. „Centrala Krajowych Surowców Włókienniczych” działać będzie nadal w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego i postanowień niniejszego zarządzenia pod nazwą: „Centrala Krajowych Surowców Włókienniczych” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, zwane dalej „Centrala”.

§ 2. Centrala ma siedzibę w Łodzi.

§ 3. Przedmiotem działalności Centrali jest skup surowców włókienniczych pochodzenia krajowego i dostarczanie ich państwowemu przemysłowi włókienniczemu oraz innym upoważnionym do zakupu instytucjom.

§ 4. Nadzór państwowy nad Centralą sprawuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 5. Przy Centrali powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym Centrali jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Przemysłu Lekkiego i składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu dwóch Dyrektorów.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez Centralę, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz Centrali ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Przemysłu Lekkiego.

Minister Przemysłu Lekkiego zarządzi protokółarne przekazanie Centrali majątku nieruchomości w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Centrali ustali statut, nadany przez Ministra Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z St. Jędrzychowski
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

325.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 28 lutego 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 28 lutego 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad następującymi przedsiębiorstwami:

- a) Wytwórnia Emalii i Lakierów Jan Godek, Sp. z o. o. w Poznaniu przy ul. Starołęckiej Nr 2, — który powierza się Wojewódzkiej Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Poznaniu;
- b) Fabryka Kartonaży — Jan Nowak i S-ka, Sp. z o. o. w Krakowie, — który powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Krakowie;

c) Tadeusz Królikiewicz — Przemysł Drzewny w Mielcu, — który powierza się Krakowsko-Śląskiem Zakładom Przemysłu Drzewnego — Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione w Krakowie, ul. Szpitalna 3.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

326.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 31 grudnia 1949 r.

o nadaniu statutu Głównym Instytutom: Chemii Przemysłowej, Elektrotechniki, Lotnictwa, Mechaniki, Metalurgii i Odlewnictwa oraz Fizyki Technicznej.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Przemysłu Ciężkiego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1. Głównemu Instytutowi Chemii Przemysłowej, Głównemu Instytutowi Elektrotechniki, Głównemu Instytutowi Lotnictwa, Głównemu Instytutowi Mechaniki, Głównemu Instytutowi Metalurgii i Odlewnictwa, utworzonym zarządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. oraz Głównemu Instytutowi Fizyki Technicznej, utworzonym zarządzeniem Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 maja 1949 r. (Monitor Polski Nr A-38, poz. 530) nadaje się statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Żemaitis

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 31 grudnia 1949 r. (poz. 326).

S T A T U T

Głównego Instytutu Chemii Przemysłowej, Głównego Instytutu Elektrotechniki, Głównego Instytutu Lotnictwa, Głównego Instytutu Mechaniki, Głównego Instytutu Metalurgii i Odlewnictwa oraz Głównego Instytutu Fizyki Technicznej.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1. Główny Instytut Chemii Przemysłowej działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Chemii Przemysłowej oraz niniejszego statutu.

2. Główny Instytut Elektrotechniki działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. o utworzeniu Głównego Instytutu Elektrotechniki oraz niniejszego statutu.

3. Główny Instytut Lotnictwa działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. o utworzeniu Głównego Instytutu Lotnictwa oraz niniejszego statutu.

4. Główny Instytut Mechaniki działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. o utworzeniu Głównego Instytutu Mechaniki oraz niniejszego statutu.

5. Główny Instytut Metalurgii i Odlewnictwa działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. o utworzeniu Głównego Instytutu Metalurgii i Odlewnictwa oraz niniejszego statutu.

6. Główny Instytut Fizyki Technicznej działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 maja 1949 r. o utworzeniu Głównego Instytutu Fizyki Technicznej (Monitor Polski Nr A-38, poz. 530) oraz niniejszego statutu.

7. Główny Instytut, wymieniony w ust. 1—6, zwane będą w dalszej części statutu „Głównymi Instytutami”.

§ 2. Główny Instytut posiada prawo osobowości prawnej. Główny Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę właściwego Głównego Instytutu w otoku.

§ 3. 1. Zadaniem Głównych Instytutów jest prowadzenie prac naukowo-badawczych mających na celu rozwój produkcji przemysłowej w poszczególnych dziedzinach, a mianowicie:

- Głównego Instytutu Chemii Przemysłowej — w dziedzinie chemii przemysłowej,
- Głównego Instytutu Elektrotechniki — w dziedzinie elektrotechniki,
- Głównego Instytutu Lotnictwa — w dziedzinie lotnictwa,
- Głównego Instytutu Mechaniki — w dziedzinie mechaniki,
- Głównego Instytutu Metalurgii i Odlewnictwa — w dziedzinie metalurgii i odlewnictwa,
- Głównego Instytutu Fizyki Technicznej — w dziedzinie fizyki technicznej.

2. W szczególności zadaniem Głównych Instytutów jest:

- organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych dla stworzenia podstaw zarówno teoretycznych jak i praktycznych dla nowych działów produkcji lub nowych metod wytwarzania i organizacji pracy,
- śledzenie postępu technicznego i naukowego oraz udzielanie opinii w sprawach związanych z postępowaniem wiedzy i techniki,
- udoskonalanie i usprawnianie metod już stosowanych w przemyśle,
- inicjowanie nowych działów produkcji i współpraca przy ich organizowaniu,
- przeprowadzanie ekspertyz, prac technicznych i naukowo-badawczych, zleconych przez przemysł lub przez Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego,
- przysposabianie kadr pracowników w zakresie nieprzewidzianym przez instytucje oświatowe,
- współpraca ze szkołami wyższymi, innymi instytucjami i osobami i powierzanie im do opracowania specjalnych zagadnień w obrębie ich własnych pracowni i instytutów,
- współdziałanie w pracach zbiorowych, organizowanych przez inne instytuty, pracownie szkół wyższych i innych ośrodków badawczych w celu rozwiązania bardziej złożonych zagadnień,
- nawiązywanie i utrzymywanie łączności z odpowiednimi instytucjami i organizacjami za granicą,
- prowadzenie dokumentacji i informacji naukowej i naukowo-technicznej,
- współudział w pracach normalizacyjnych.

l) opracowywanie i wydawanie książek, czasopism, biuletynów, sprawozdań, instrukcyj, druków itp.,

m) organizowanie i prowadzenie konferencji i zjazdów naukowych, kursów, wykładów, odczytów itp.

3. Zakres działania poszczególnych Głównych Instytutów ustalony jest rocznym planem, zatwierdzonym przez Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.

4. Wszystkie prace, zamawiane przez przedsiębiorstwa przemysłowe, nie podlegające Ministrowi Przemysłu Ciężkiego, oraz prace z jego resortu, nieumieszczone w planie, albo wymagające ponad 200 pracownio-godzin, powinny być zatwierdzone przez Ministra Przemysłu Ciężkiego.

§ 4. 1. W ramach poszczególnych Głównych Instytutów mogą istnieć instytuty specjalne.

2. Instytuty specjalne tworzone są i związane zarządzeniami Ministra Przemysłu Ciężkiego.

Rozdział II.

Władze Głównych Instytutów.

§ 5. Zwierzchni nadzór nad Głównymi Instytutami sprawuje Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 6. Władzami każdego Głównego Instytutu są: Dyrekcja i Rada Naukowa.

§ 7. 1. Dyrekcja reprezentuje Główny Instytut na zewnątrz i kieruje pracami Głównego Instytutu zgodnie z wytycznymi, ustalonymi przez Radę Naukową, a zatwierdzonymi przez Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.